

ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΟΙ ΝΑΝΟΙ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

‘Ο Ίωάννης Βορμβέρ.— ‘Ο Στρατηγός Τόμ Πούς.— ‘Ο γίγας συγκατοικός του.— ‘Ο ναύαρχος Βάν Τρόμ.— ‘Ο στρατηγός «Τίποτε».— ‘Η αγάπη των βασιλέων στους νάνους, κλπ. κλπ.

‘Επί της βασιλείας Καρόλου του Β΄ της ‘Αγγλίας, άρχιθη στο Λονδίνο νάνος, Ίωάννης Βορμβέρ καλούμενος, ηλικίας 37 ετών, έχων άνάστημα 2 ποδών και 1 δακτύλων. Οφείποτε άλλοτε είχαν δει τόσο μικρόν νάνον.

‘Εφερε μακράν γενειάδα και τραγουδοῦσε πολύ καλά. Κατήγετο απ’ την ‘Ελβετία, άλληλοδιαδόχος δέ παρυσιάσθη ενώπιον πολλών βασιλέων. ‘Όταν έταξείδευε είχε πάντοτε μαζί του ένα μικρό κιβώτιο μέσα στο όποιο έπισηγοε για να μη τόν βλέπουν οι περιεργοί. ‘Απέθανε τέλος θάνατον οικτρόν, πνίγεις μετά του κιβωτίου του κατά τό 1695.

Στό γυναικείον φύλον άναφέρεται ως ή άλλον κοντή νάνος, ή Αικατερίνη ‘Ελένη Στόμπερεν, έν Νυρεμβέργη γεννηθείσα. Λόγω της σμικρότητος του σώματός της, την όνόμαζαν «π α ι γ υ ρ ι δ ι τ η ς ψ υ β ο ς». Δυστυχώς δέν εινε γνωστά τά του βίου της νάνου αυτής.

Γνωστότατος νάνος εΐταν και ο Στρατηγός Τόμ Ρουσε, παρουσιασθείς εις όλας τάς Εθρωπαϊκάς χώρας και αχμιατίας έκ τούτου κολλοσιάνην περιουσίαν. Τήν περιουσίαν του δέ ταύτην και την φήμην του όφείλει εις τόν διάσημον Βάρνομ, τόν εργολάβον όστις ανέλαβε να τόν εμφανίσει παντού και βασιλεύα της νεωτέρας οεκλάμας.

Τό άλλης όνομα του νάνου αύτου ήτο Κάρολος Σρόάτην, τό παρατσούκλι δέ Στρατηγός Τόμ Ρουσε του τό έκλόλησε ο Βάρνομ. ‘Ο Τόμ Ρουσε γεννήθηκε την 11 ‘Ιανουαρίου 1833 σέ μία πόλη της ‘Αμερικής. Κατ’ αρχάς ένερανίσθη στή Νέα ‘Υόρκη υπό του Βάρνομ, διαπανθήσας μυθώδη ποσά διά σχετικώς άγγελίας, εις τάς εφημερίδας και εις τάς όδους για να έλκυσθί το κοινό. Προήγατι δέ κατά χιλιάδες συνέροσεσασ οι θεαταί, για να ίδουσι «τό μεγαλύτερον μείχι τούδς περίεργον όν, όπερ (έλεγαν ο Βάρνομ έν τη οεκλάμα του) όσοι δέν ίδούσι θά λησπώνται καθ’ όλον τόν βίον των!» ‘Αρού περιήλθε τάς χωριώτερας πόλεις της ‘Αμερικής, συνάξων πανταχοῦ εις τό θέατρόν του πλήθος άνθρώπων και... άπόπολλα χρήματα εις τά θυλάκιά του. ‘Ο Τόμ Ρουσε έπιβρόσθη τέλος εις Νέαν ‘Υόρκην επί τινος πλοίου, «να μεταβή εις έπισκεπην της βασιλείσσης της ‘Αγγλίας και των άλλων ευγενών» ως είχε προκηχθή. Πλέον των δεκα χιλιάδων τόν συνώδευσαν μείχι του άποπλοίου, οι όρομύι δέ απ’ τούς όποιους έπέρασε ήσαν γεμάτοι από περιεργούς. ‘Όταν ο μικρός θριαμβευτής διήλθεν έκ’ άνουκτής άμάξης, τά λευκά μανδύλια έσοίντο ως σημείον άποχαρισματοῦ από όλα τά παράθηρα, συγκεκλιμένους δέ αύτός έχαιρούτοσε πάντας έπιχαοίτας.

Κατά πρώτον ο Τόμ Ρουσε παρουσιάσθη εις τό κοινόν του Λονδίνου έν τώ «Ήγεμονικό Θεάτρο», παριστών τόν Ναπολέοντα Α΄ και άλλους έπίσημους άνδρας. Τόση δέ ήτο ή έπιτυχία του, ώστε μυριάδες θεατών έπληροον τό θέατρον καθ’ έκαστην έσπέραν χειροκροτούσαν αύτόν. Μετά τина καιρόν παρουσιάσθη προς την Βασιλίσαν και προς την Βασιλικήν οικογένειαν, ενώπιον της όποίας και παρόεστη εν εις τό θέατρον. ‘Η Βασιλίσα ευχαρισθηθείσα του έκαμε πλείστα όωρα. ‘Υστερα μετέβη εις Παρισίους όπου είχε την αύτην έπιτυχίαν και όπου επίσης παρουσιάσθη εις την Βασιλικήν οικογένειαν.

Καίτερο καθ’ έκαστην έσπέραν ο Τόμ Ρουσε παρουσιάζετο εις τό θέατρον, έδεδεχο όμοσ και κατ’ όμοσον. Κατοικούσε στο ίδιο σπίτι όπου άνέμενε και ο διάσημος όιδός Λαμπλάς, όστις τούναντίον ειχε άνάστημα γίγαντος!

- ‘Ενα πρωί μερικοί ‘Αγγλοι περιηγητοί, περιεργοί να ίδουσι τόν τόσον εις τούς συμπαιρωτίας των διεγερτονα ένθουσιασμένον νάνον, άνέχονται εις την όίκίαν του. ‘Απατηθέντες όμοσ ως προς τό πάτωμα χτύπησαν την πόρτα του Λαμπλάς, ο όποιος ντυνότανε αύτη τη στιγμή. ‘Ο Λαμπλάς έτρεξε ν’ άνοίξη, έτοι καθώς ήταν με τά νυκτικά του.
- Ποιον ζητείτε ; ρωτή.
- Τόν στρατηγόν Τόμ Ρουσε.
- ‘Εγώ είμαι, άπαντα ψυχρός ο Λαμπλάς.

Βασιλιά ‘Εκκληής κατέλαβε τούς ξένους, οι όποιοι άρχισαν να τόν κυριόζουν με φρόβο.

— ‘Εγώωσ την έκκληή σας, ειπεν ο γίγας καλλιτέχνης... Μ’ εύρίσκετε όπως δέν με περιμένετε. ‘Όταν όμοσ δέν περιμένα κανένα τότε πέρνω τό συνηθισμένο άνάστημά μου!...

‘Εννοείται πως οι περιηγηταί κατάλαβαν, επί τέλους, την γκάφα τους κ’ έσπασαν να φύγουν.

‘Ο στρατηγός Τόμ Ρουσε περιηγήθη πλείστα Εθρωπαϊκάς πόλεις έπιδεικνύόμενος και διεγερών πανταχοῦ τόν θαυμασμόν. Στην ‘Αγγλία ένυμφεθθη μίαν άλλην νάνον, Λαβρίνιαν Ουάρρεμ καλούμενην, την όποίαν υπερκαποέισε. Τήν σερεθήσασ όμοσ πολύ γρήγορα, γιατι τού πέθανε σε λίγο καιρό. Δέν άργησε έν τούτοις νατήν ξεχάση και τό 1876 ένυμφεθθη έκ νέου με όμορφη και χαριτωμένη νέα όχι νάνον, ή όποία τού φέρθηκε με στοργή και αγάπη ως της τελευταίας ήμέρας της ζωής του. ‘Ο Στρατηγός Τόμ Ρουσε άπέθανε

τό 1888 στην ‘Αμερική. ‘Ο θάνατός του έγένητο παντού γνωστός, όλεσ δέ αι εφημερίδες και αύτές άκόμη αι πλέον σοβαρές έγγραφαν έκτεταμένας νεκρολογίας γι’ αύτόν.

Περίεργος νάνος όηρήσε και ο Ίωάννης ‘Ανέμας, ο έπικληθείς Νάύαρχος Βάν Τρόμ. Αύτός ήταν κατά τρεις δακτύλους μικρότερος του Τόμ Ρουσε, αλλά ζωηρότατος, έξυπνος και όμοιος κράσεσ. ‘Εγγώριζε λαμπρά χορόν, έυαλλον επίσης όρατα, έγνώριζε σταθασίαν, έπαίξε χαορία, και κατενοείσε ο ίδιος μικρά άντικείμενα, τά όποία έδορίζε ως ένθύμια στους έπισκεπτομένους αύτόν. Και αύτός επίσης παρουσιάσθη ενώπιον της Βασιλείσσης της ‘Αγγλίας, έξούσε δέ τη συνδρομή του Βασιλέος της ‘Ολλανδίας.

Τήν δημοσίαν πρό πάντων περιεργεταν ζωηρώς εκίνησεν ένα ζευγαράκι νάνων, πρό 40 ετών εμφανισθέν στο Παοίσι κατά τόν ‘Απρίλιον δηλαδή του 1885. ‘Ησαν ‘Αμερικανοί και ο μόν άρσενικός όνομάζετο Σοταπηγός Μίτε (miter) εις τούς άγγλικόν σημαίνει τίποτε), ή δη θηλέη Μίς Μίλλη ‘Εδοισα.

‘Ο Μίτε ήταν είκοσσετής, ύψους όχτώ ποδών, και έξώριζε έννεά λίτρας. ‘Η Μίλλη δέ ήταν είκοσι έτών, είχε ύψος δεκαοκτώ ποδών και βάρους έπτά λίτρων.

‘Ο στρατηγός «Τίποτε» παρουσιάσθη κατά πρώτον στο κοινόν στή Νέα ‘Υόρκη, κατοπίν δέ στο Λονδίνο. ‘Επειτα ξαναώρισε στή Ν. ‘Υόρκη όπου συνάντησε την Μίλλη και παντρεύτηκαν. Στο Λονδίνο παρουσιάσθηκαν και οι δύο ενώπιον της Βασιλείσσης Βικτωρίας πάνω σ’ ένα τραπέζι τόποθετημένο. ‘Επίσης τούς έδεδύη τρεις φορές στή σειρά ο Πρίγκηψ της Ουαλλίας προς μεγάλην τόν προηκηπισών χαοράν.

Τό ζευγαράκι αύτό τόν νάνον ταξείδευσε στο Βερολίνο, τό Μόναχον και σ’ άλλους τόπους. ‘Όταν τούς πάντρεψαν τούς τοποθέτησαν και τούς δύο, σάν να ήσαν πμμιελο, έπάνω στο τραπέζι του δημαρχείου, όπου συντάχθησαν τά συμβόλαια του γάμου!

Οι νάνοι ήσαν της μόδας κατά τόν 16ον αιώνα. Οι βασιλείς της Γαλλίας, της ‘Ιταλίας και της ‘Ισπανίας τούς άγαποσαν υπερβολικά και είχαν άρκετούς από αύτούς στα άνάκτορά τους. Οι βασιλείς μάλιστα της ‘Ισπανίας έξηκολούθησαν μείχι του 18ου αιώσου να έχουσι εις τάς αλλας τών πμλαορίθμους νάνους.

‘Η αγάπη αύτή τών μεγιστάνων προς τούς νάνους, έγινε τόσο τημόδας ώστε την έλοχην εκείνη φρόνιτε να έχικαθε ευγενής ή πλούσιος ιδιώτης και τόν δικόν του. ‘Επειδή όμως δέν ύπάρχον τόσο πολλοί νάνοι έπεχείρησαν να... «κατασκεύασουν τούτους». Πολλοί άποχοί, δηλαδή, την ήμεραν της γενήσεωσ των τέκνων των, έλαβαν τό νομίσμα αυτών όσοτων και τόσ κλειδώσει τον μ’ ένα είδος άλοήφης κατ’ επανάληψην, μείχις ότου ο νομισμας μυελος έξηροίνετο και έτοι έμποδίζετο ή ανάπτυξι του βρέφους τό όποιο έμενε νάνος. Κατ’ αύτό τόν τρόπο πολλά δυστυχισμένα παιδιά έμειναν νάνοι εξ αίτίας της φιλοχρηματίας των γονέων των και πούληθησαν σε μεγάλες τιμές στους άρχοντας και τούς πλουσίους του καιρού εκείνου.

‘Υπήρξαν όμοσ και νάνοι πλούσιοι, οι όποιοί άντι να έπιδεικνύονται στον κόσμο ζούσαν σάν κούροι. Πολλοί μάλιστα από αύτούς διεκρήθησαν ως άρκετα καλοί ζωγράφοι!

Πολύς λόγος έγινε τέλος για ένα νάνον κατά τούς ύπέρ της ‘Ανεξαρτησίας της ‘Ιταλίας πολέμους. ‘Όταν ο Γαριβάλδης εδρίσκατο στή Σικελία με τούς έθελοντάς του, παρουσιάσθη σ’ αύτόν μια μέρα ένας νάνος, τού όποίου δέν έγνώσθη τό όνομα και τού ζήτησε έπιμόνας να τόν στρατολογήση! ‘Ο Γαριβάλδης όμως άνήθηξε. Τί να τόν εκαιμε ένα τόσο μικροσκοπικό στρατιώτη;

Μετά την πρώτην όμως συμπλοκήν, την όποιάν ο Γαριβάλδης συνήψε κατά των έχθρών, ο ίδιος νάνος παρουσιάσθη έκ νέου μπροστα του φρονόζοντας : — ‘Στρατηγέ, δέν με θελήσασ για στρατιώτη σας, μα έγώ σας άκολουθήσα και έπολέμησα μαζί σας. Είμαι μάλιστα πληρωμένος! » — ‘Εγώ; τού ειπε τότε ο Γαριβάλδης, άναγνωρίζων αύτόν, και πού έπληρώθησες, φίλε μου; » ‘Ο νάνος διάτασε μα στιγμή και τέλος έβδειξε στο Γαριβάλδη μια μικρή πληγή πούχε στον ώμο. ‘Ο Γαριβάλδης κατουσίρισε τότε και τού έφώνησε : — «Ω! στή όράχη πληρώθησες! Ποτέ δέν θα γίνης καλός στρατιώτης! »

‘Ο δυστυχής νάνος άπεσούθη τότε συγχωμένος έν τώ μέσω των έμπαιγμών και των γελώτων των παρισταμένων έθελοντών. ‘Επειτα από τη δεύτερη μάχη όμοσ ξαναπαρουσιάσθη στο Γαριβάλδη βαδίζων μετά κόπου. — ‘Στρατηγέ, ειπε, έπληρώθηκα πάλι, μα αύτη τη φορά στο στήθος! » Και δείχοντας τό καταρτημένο από τις σφαίρες στήθος του, έπαισε νεκρός πρό των ποδών του άρχηγού των Γαριβαλδίων, όστις είχε υπερβολικά συγχινηθή βλέποντας τόση έγνεργητικότητα και τόσο θάρρος σ’ ένα τόσο μικρό όωμα...

‘Ο Ιστορικός

